

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

دیوانی شیخ حرم مارف مه دیوانی
کۆ کردنهوی: سهید عیرفان خالیدی

انتشارات
نه وین

دیوانی

میرزا حسن میرزا

مہریوانی

دیوانی شیخ حمه مارف مەریوانی

به کردو کۆشی (کۆکردنه وه و راست کردنه وهی شیعره کان): سهید عیرفان خالیدی

پیداچوونه وه و ههله گری و رازاندنه وهی لاپه په کان: بهرزان حسینی

ته رخی رووبه رگ: سهید سوبحانی

چاپی یه کهم، ۱۳۹۲ ی کۆچی هه تاوی

ISBN: 978-600-6814-13-1

ناوهندی چاپ و بلاو کردنه وهی نهوین:

مهريوان - کۆتایی شه قامی مه ردۆخ ته له فوون: ۰۸۷۵ ۳۲۲۶۶۶۴ - ۰۹۱۸۷۷۵۴۴۰۴

Web: www.awinbook.com Email: awin9804@gmail.com

سەرشناسه
عنوان قراردادی : دیوان - کردی
عنوان و نام پدیدآور : دیوانی شیخ حمه مارف مەریوانی /
گره آوێنده عێرفان خالیدی.
مشخصات نشر : کردستان: نهوین، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری : ۹۲ ص: ۴۰۰۰ ریال
شابک : 978-600-6814-13-1
وضعیت فهرست نویسی : فیا
یادداشت : کردی
موضوع : شعر کردی - قرن ۱۴
شناسه افزوده : خالیدی، عرفان، ۱۳۵۲ -
گره آوێنده

رده بندی کنگره : ۱۳۹۲ م/ ۷۴۳ ص/ PIR۳۲۵۶

رده بندی دیویی : ۲۱/۹۶۸

شماره کتابشناسی ملی : ۳۱۱.۷۶۱

دیوانی شیخ حمەمارف

مەریوانی

بە کردو کۆشی:

(کۆکردنەوه و راستکردنەوهی شیعەرەکان)

سەید عێرفان خالیدی

Awin Publications

ناوەندی چاپ و بڵاوکردنەوهی ئەوین

پیشکش به :

سەرچەم ئەوینداران و لایەنگرانی ئەدەب و
فەرھەنگی کورد؛ بەتایبەت ئەوانەی کە تەمەزرۆی
شیعرەکان و قسە خوشەکانی مامۆستا شیخ
حەمەمارفی مەریوانین!

هەستی پێزانینی خویشم بەم شیوەیە بەرامبەر بە
هەموو ئەو کەسانەی کە بۆ پێگەیشتنی ئەم بەرھەمە
یارمەتیان دام؛ بەتایبەت کۆرەکانی مامۆستا شیخ
حەمەمارف، کاک موحەممەد و کاک هیوای
حەسەنی دەرئەبڕم!

ناوه پړوک

پيښه کي (ژيان نامه ی مامړستا شېخ حه مه مارف حه سني مهريوانی) ۶

به شي کوردي

۶۴	شهری ئیران و ئیراق.....
۶۸	گلہیی و قه سه م نامه.....
۷۲	داخی داخانم.....
۷۴	شه هید.....
۷۵	به رخ زله.....
۷۶	ته بیعت.....
۷۷	مامه.....
۷۸	زانا.....

به شي فارسی

۸۱	دو بیته.....
۸۱	تک بیته.....
۸۲	روستایی.....
۸۵	حکایت.....
۸۸	سال ۸۴ می آید.....
	نمونه ی ده ستخت و وینه کیشی.....
۹۰	شاعیر.....

۱۴	وتووړ له تهک دوهن.....
۱۶	وه لامي دوهن.....
۲۰	لايه لايه ی خیزانم.....
۲۴	سکالا له دس چهرخ.....
۲۶	شانوی یه که م.....
۲۹	شانوی دووهم.....
۳۰	شانوی سیه م.....
۳۱	نازاديوخواز.....
۳۷	ئاواتی دل.....
۳۹	هه والی شاعیر.....
۴۰	خوا لاماندا له که ر.....
۴۲	شه پرنامه.....
۴۷	بؤچی ناخه وم.....
۴۸	جووتیاری و فه لا.....
۵۱	مه ر و به رخ.....
۵۵	پیری ده سگیر.....
۵۷	عیش و نوش.....
۵۸	داره بن.....

پیشہ کی (ژیان نامہ) ماموستا شیخ حەمە مەرف حەسەنی

مەریوان، مەلبەندی شاعیران، رووناکبیران، نووسەرەن و خواناسانی کوردستان بوو. بەدریژی میژوو تا ئیستا دەیان پۆلە بلیمەتی لە داوینی خویدا بارهیناوە و بۆ خزمەت مرۆڤایەتی بە عام و کۆمەڵی کوردەواری بە تاییەت، پەرەردەیی کردوو و پەروانەیی مەیدانی کردەوایی کردوون. تا وەک بەرپرسیکی دڵسۆز و تائەو جینگەیی لە ورە و توانایاندا بووبی، بە گەلی کوردی هەژار خزمەتی بێ وچان بکەن.

ئەم ناوچە سەرەسوز و شاخاویە بۆتە جینگای دەیان شاعیر و نووسەر و ماموستایانی ئایینی کە بە کەلام و نووسینی جوان، باخی ژایانیان رازاندوووە و خزمەتی فەرھەنگ و ئەدب و ئایینی خۆیان کردوو. یەکی لەو شاعیر و رووناکبیر و خاوەن ھۆشانەیی شاری مەریوان، ماموستا شیخ حەمە مەرف حەسەنی بوو کە لە ماوەی ژیانیدا، گەلیک خزمەتی بە شیعر و ئەدەبی کوردی کردوو.

ماموستا شیخ حەمە مەرف کوپی شیخ فەتاح، کوپی شیخ قادر، کوپی شیخ حامد، کوپی شیخ عبدالکریم، کوپی شیخ عبدالرحمن، کوپی شیخ شمس الدین دوم، کوپی شیخ عبدالغفار دوم، کوپی شیخ شمس الدین ئەوێ، کوپی شیخ عبدالغفاری ئەوێ، کوپی مەلا گویشایش، کوپی شیخ مەحمەد مەردۆخی. ئەم زاتانە شەجەرەیی نەسەببەیان ھەیە تا ئەگاتە لای حەزرەتی ئیمام حەسەن کوپی ئیمام عەلی (خ).^۱

مامۆستا شیخ حەمەمارف حەسەنی لە شەشەمین روژی مانگی پووشپەری
 سالی ١٣٠٦ کۆچی هەتاوی لە بنەمالەیهکی ئایینی و ناوداری کوردستان
 (مەردۆخی) لە ئاوازی بەردەرەشە مەریوان هاتوووە دۆنیاوە. هەر لە
 مندالی یەوێ لە خزمەت باوکیدا خوێندویهتی و قورئان و موقەددەمات تەواو
 دەکا. ئەمجار بۆ درێژەدانی خوێندن پەوانەی کوردستانی باشوور (ئێراق)
 دەبێت و لە کەرکوک دەگیرسێتەوێ و لە مزگەوتی حەسەن مەکی، عولومی
 عەقڵی و نەقڵی دەخوێنێت. پاش ماوهێک دەگەرێتەوێ خزمەت باوکی و
 زانستی (منطق) تەواو دەکا. دواي ماوهێک بۆ دوو هەمین جار دەروات بۆ
 باشووری کوردستان و لە پێنجوین لە خزمەت مامۆستا مەلا ئیسماعیل
 پێنجویتی (مختصر کتاب علم و بیان، جمع الجوامع، تفسیر بیضاوی و ...) دەخوێنێت
 و هەر لە خزمەت ئەم مامۆستا گەرێتەوێ خوێندن تەواو دەکات و
 ئیجازەنامە وەرەگرێ و دەگەرێتەوێ بۆ گوندەکەي خۆیان ئەبێت بە مامۆستا
 لە جێی باوکیدا.

سالی ١٣٣٢ کۆچی هەتاوی لەگەڵ مەحبوبە خانم کچی مامۆستا شیخ عارف
 درگاشیخان ئیزدواج دەکا و دوو مندالی بە ناوەکانی موحەممەد و فاتمە لێ
 بوو. پاشان بە نەخۆشین مردوو. لە دواي مەرگی ئەو خانمە، کچی
 دیکەي مامۆستا بە ناوی مەلیحە خانم هانیوێ و لەویش دوو مندالی بە
 ناوەکانی لەتیف و بورهان لێ بوو. پاش مەرگی ئەم خانمەیش بە نەخۆشین،
 لە سالی ١٣٣٢ کۆچی هەتاوی لەگەڵ حەسیبە خانم کچی مامۆستا و زانای
 پایەبەرز حاجی سەبید بابەشیخ ئالمانە ئیزدواج دەکا و پێنج مندالیشی بە
 ناوەکانی پرشنگ، گەلاوێژ، چنوو، هیوا و کاوێ لەو بوو.

مامۆستا سالیکی لە گوندی بەردەرەشە مودەرپس بوو، ئەمجار بە
 یەكجاری گوندەکەي خۆیان بەجێ دیلێت و بەرەو مەریوان کۆچ دەکا و لە
 گەرەکی هەزارە مایک دەسێتێت. دەست لە مەلایەتی هەڵدەگرێت و پیشەي
 خەياتی بۆ خۆی هەڵبژێرێت.

مامۆستا شیخ حەمەمارف لەگەڵ مامۆستا سەبید عەلی خالیدی نێ، شیخ
 ئەحمەدی کانی میران، مەلاکەریم بناوێچلە، مەلاکەریم سەردۆش، مەلا

موحه ممه ده وانرودی، شیخ عوسمان خالیدی، شیخ له تیف شیخ الاسلامی،
شیخ رهشید حه سهینی، شیخ له تیف خالیدی، سهید عومه خالیدی و ...
دۆست بووه و به سه رهاتی خوشیان پیکه وه ههیه.

له گهل مامۆستایان شیخ ئه حمه دی کانی میران و مه لاکه ریم بناوه چله
دهرۆن بۆ بیاره بۆ خزمهتی حه زرهتی شیخ عوسمان نه قشبه ندی، شیخ ئیجازه
نادات که مامۆستا بگه رپهته وه و داوای لێ ئه کا بێی به کاتیبی، ئه ویش
قه بوولی ئه کا. جارێک پیتنوسیکی به خه لات پێ ئه دا نامهیه کیشی بۆ ئه نووسی،
شیخ حه مه ماری شاعیریش له وه لاما ئه نووسیت:

پیری ده سگیرم سه رکۆماری دین
سه رچاوه ی کانی سازگاری ژین

پێنوسست رازی دالم ئه نووسی
چاوم به فرمیسک دووریت ئه خووسی

هه رکات ئاره زووی خزمهت بپهته بهر
له لووله ی دهروون دووکه ل دپه سه ر

رجام ئه وهیه شای شیرین که لام
له بیرت نه چم باقی والسلام

پاش چه ند سال ئه گه رپهته وه بۆ ئێران و ئه مجاره ده چیت بۆ تاران و له
ئیزگه ی رادیۆ تاران به شی ته رجه مه ی زمانی عه ره بی و به شی کوردی، ئیش
ده کات و له سه ر ئه و کاره چوار سال ده مینیتته وه تا سالی ۱۳۵۷ کۆچی
هه تاوی، به ده ست پیکرانی خه باتی خه لکی ئێران دژی رژیمی پاشایه تی،
تیکۆشانی خۆی په ره پێ ئه دا و پاش سه رکه وتنی شوێشی ئیسلامی،
ئه گه رپهته وه بۆ کوردستان و له ئیزگه ی رادیۆ مه ریوان ده ست به کار ئه کات،
که له ئاگادار کردنه وه ی خه لک پوڵیکی به رچاوی گیراوه.

مامۆستا سالی ۱۳۵۹ کۆچی هه تاوی به مالۆ ده چیت بۆ کوردستانی ئێراق
تا سالی ۱۳۶۲ ده مینیتته وه. پاشان ئه گه رپهته وه بۆ بانه، له دوا ی سالی ک ئه چیت

بۇ سنە و تا سالى ۱۳۶۲ ئەمىنىتتوۋە. ئەمجار بە يەكجارى ئەگەرپىتەۋە بۇ زىدى خۇي، واتە مەريوان.

مامۇستا شىخ حەمەمارف سالى ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۸ كۆچى ھەتاۋى لە دەبىرستانەكانى مەريوان و سەۋلاۋا و نى، تەدرىس ئەدەبىيات عەرەبى و فارسى دەكات. پاش چوۋار سال ئىش كردن جوۋابى ئەكەن.

مامۇستا پاش جوۋاب كردن لەو كارە، بۇ بەرپۆۋەبردنى ژيانى روو دەكاتە شۇراى رۇحانىيەت و لەۋىدا بە تەدرىسى عولومى عقلى و نەقلى مەشغۇل دەبىت و لە سالى ۱۳۶۹ كۆچى ھەتاۋى، تا سالى ۱۳۷۵ چەندىن تەلەبە لە خزمەتيا دەخوئىن و ئىجازە مامۇستايى ۋەردەگرن.

لەم كەسايەتییە بەرپۆۋە دەيان و سەدان قسەى خۇش و خاترەى باش ئەگىرپنەۋە، بۇ نمونە: رۇژىك تەلەبەيە لىى دەپرسى: ئىنسان لە خاكوخۇل درووس بوە يا لە گل؟ مامۇستا دەلى: لە خاكوخۇل. تەلەبە ئىنكارى دەكا و ئەلى: نەخەير لە گل. مامۇستا لەۋەلاما دەلى: ئەگەر لە گل خەلق بوۋايە، ئەم ھەموو درز و كۈنەى تيانەئەبوۋ!

مامۇستا شىخ حەمەمارف، پياۋىكى زانا، خۇشخەت، وینەكىش، رووناكبىر و تىكۆشەرىكى نىشتمانپەرۋەر و خاۋەنى ھەستىكى يەكجار ناسكى شاعىرانە بوۋە. دژ بە خورافات و باۋەرى پوۋچ، بە شىعر و وتار بەربەرەكاننى دەكرد. لە زۆربەى ھەلبەستەكانىدا، گەلى كورد بۇ فېربوۋنى عىلم و زانست ھان دەدا. بۇ نمونە دەلىت:

ئاخەرىن پەندىم زۆر پايەبەرەزە
بۇ نىگادارى، جىگای ئەو مەغزە

تۆ و كاكىت برۆن خوئىدن بخوئىن
مافى گەل و ھۆز خۇتان بسىتن

بە خوئىدن ھەموو دەرد ئەبى چارە
بىسەۋاد ۋەكوو كوئىرى بىدارە

مامۆستا ھۆگری شاعیرانی به‌ناوبانگی کوردستان (قانیع، بیسارانی، مه‌وله‌وی، بیکه‌س و شیخ ره‌زای تاله‌بانی) بووه و شیعره جوانه‌کانیان شوینیکی یه‌کجار به‌نرخیان له‌ سهر بیرورای ئه‌و داناوه. بۆ نمونه ئه‌وانین بلێن که مامۆستا له‌ شیعرى (ئاواتى دل) له‌ شاعیری گه‌وره‌ی کورد مامۆستا قانیع (خوزگه‌ی قانیع) و له‌ شیعرى (لايه‌ لایه‌ی خیزانم) له‌ شیعرى لایه‌ لایه‌ی مامۆستا فایه‌ق بیکه‌س ئیلهامی وه‌رگرتوه.

مامۆستا له‌ زۆربه‌ی کۆنگره و کۆپه‌کان که بۆ شاعیران و نووسه‌ران و زانایانی ئایینی ده‌گیرا، به‌ وتار و سوخه‌نرانی به‌شداری ده‌کرد و کۆپه‌کانی به‌ قسه به‌نرخه‌کانی ده‌پازانده‌وه. بۆ نمونه سه‌باره‌ت به‌ مامۆستا فایه‌ق بیکه‌س ده‌لێت:

"ته‌پوین بۆلای یارانی خاوه‌ن‌ه‌ست، یارانێ که وتاریان هه‌موو جامیکه‌ لیوان‌پێژ له‌ باده‌ی ئه‌له‌ست، که دلی هه‌رکس ئه‌خاته نه‌شه‌؛ به‌لام زۆرجاریش وتاره‌کانیان تالاوێک بووه، چووه به‌ گه‌لوی زۆرداران و به‌م‌بۆنه‌وه له‌ باره‌گیان بیکه‌سی هێشتوون. ئه‌و بیکه‌سانه‌ی که که‌سی هه‌موو که‌سن، هه‌رچه‌ن به‌پرواله‌ت بیکه‌سن، ئه‌و بیکه‌سانه‌ که وه‌تن رواله‌تگیان بووه بۆ ئه‌وینی و گلپه‌ی له‌ ده‌روونیانۆ هه‌لساندوه. گر و گلپه‌یه‌ک که هه‌تاهه‌تیه‌ هه‌ر ئه‌گرێ و پێی ئه‌وینداری نیشتمان روون ئه‌کاته‌وه، جا له‌م په‌روازه‌دا له‌ هه‌وارگه‌ی ئه‌و که‌سه سهر ئه‌ده‌ین که وه‌تن که‌سی بووه. مه‌به‌ست بیکه‌سه، که به‌ بیکه‌سی به‌ سهر که‌س‌دارا فایه‌ق بووه، و له‌ باخی پر گولاله‌ی فایه‌ق بیکه‌س گولێک ئه‌چنین و به‌ دیاری پێشکه‌ش به‌ ئیوه‌ی خۆشه‌یستی ئه‌که‌ین."

مامۆستا له‌ دووه‌مین کۆنگه‌ره‌ی مامۆستا بیسارانی، به‌ وتار به‌شداری ئه‌کا و ده‌لی:

"به‌ ناشوکرێ نالیم؛ به‌لکوو گله‌ییم هه‌یه له‌ یاسای چاره‌نووس که دوو چین له‌ ناو ئیمه‌دا به‌ داماوێ ژیاون؛ یه‌که‌م مامۆستا، دووه‌م شاعیر، جا به‌داخه‌وه بیسارانی هه‌ردووکیان بووه!"

ئەم زانايە بە كوردى و فارسى شيعرى داناو و شاعيريكى توانا و ليزان بووه. له ناو شيعرهكانيدا زهرافهت و سهليقهيهكى ههربههري شاعيرانهيان تيدا بهكار هاتوو، شاعيريكى بهرپرس و مروفتيكي ئازاديخواز بووه و شيعره نيشتمانپههكان و كومهلایهتپههكان و تهزههكانى، بهلگهى روون و پيشكهوتووخوازانهى ئهون.

له شيعرى ماموستا بو گوراني كهلك وهگريره. ئهتوانين ئيشاره بكهين به شيعرى عهيش و نوش(خرخالى خرخالى، ناسكونزولو مندالى. كيژئ شهلا توم بووايه، دوو شهوان به ههلالى) كه لهلايهن هونهرمهند كاك "ناسرى رهزازی"يهوه خويندراوه.

له كوچى ميژوويى شارى مهريوان بهرهو ئاوايى كانىميران، شيعيريكى بهناو (بانگى نيشتمان) وتوووه. له شيعرى (بوچى ناخهوم) ويتهبيك له سهردهمى ژيانى پر له دهر و مهينهتى خوئ هيتاوهته روو و دهلئ:

نازانم ئەمشه و بوچى ناخهوم
له دالغه و خهيال ساتى ناكهوم

نازانم بوچى خهوم پهويوه
دونياى سهنگينم له سه سهپيه

له نووسيني تهزه دهستيكي بالا و تواناي ههبووه، بو نمونه ئهتوانين ئيشاره بكهين به شيعرى (خوا لاماندا له كهه) و (شههنامه) و
ماموستا له ناو شيعرهكانيدا، دووجار له نازناوى (ژاكاو) كهلكى وهگرته و دهلئ:

له نيو ئەم ههموو لار و ناپاكه
گه رهكه بلي "ژاكاو" مهژاكه؟

يان له شيعرى "زانا"دا دهليت:

"ژاكاو" مهبهستى ئه و كهسانهيه
به چاك و ميژهه خوئ كردوه ديارى

مامۆستا له ساڵی ۱۳۷۶ کۆچی هەتاوی بۆ سەردانی دوکتور دەچیته سنه و پارهییکی زۆری لێ دەسین، به دوکتور ئەلێت: ئەزانی فەرقی دوکتور و قابیز چییه؟ دوکتور ئەلێت: نەخەیر! مامۆستا ئەلێت: قابیز فەقەت گیانت ئەکیشی؛ به لام دوکتور مال و گیانت!

هەر لهو ساڵەدا تووشی نەخۆشی شیرپەنجەیی کە بەدا (جگەر) ئەبێ و ئیش و ژان ئۆقرەیی لێ ئەبێ. هەولێکی زۆر ئەدا؛ به لام چاره و عیلاجی نابێ. بەداخەوه شاعیری ناسکەهەست و نیشتمانپەرور له ئاخیرین رۆژی مانگی پووشپەری ساڵی ۱۳۷۷ کۆچی هەتاوی بۆ هەمیشە چاوی لێک دەنی و مائاواویی له گەل و نیشتمانەکەیی دەکا و له تەنیشت باوکیدا له ناو باخی خۆیان له بەردەپەشەیی مەریوان به کۆشی خاک ئەسپیژدریت. ماتەم تەواو کوردستانی گرت، کۆچی ئەم بلیمه تە نک هەر زیانیکی گەوره و شوین پەرەنەبوو بوو؛ بەلکوو زیانیکی گەوره و کاریگەر بوو بۆ ئەدەب و کولتوری کوردی. رۆحی شاد و ریگای پڕ ریبوار بیت.

سەبید عیرفان خالیدی

مەریوان پاییزی ۱۳۹۱ کۆچی هەتاوی

خۆنەوانی هێز!

ئێمه وەک کوێ ئێرکی سەرشارانی خۆمان، هەموو مەولمان داوه تا بەرەمیکی پوخته و رازاوه پیشکەشی ئێزەیی ئازیز و نەتەوێکەمان له ئێستە و داهاتویدا بکەین؛ به لام برۆمان وایێه که فرمانەکەمان رەخنەهەلنەگر بیت. کەوابوو دەستی ئێر کەسانە ماچ ئەکەین که بەرپرسانە رەخنەمان لێ ئەگرن، یان ئەگەر نووسراوەیهکی ئەم شاعیرەیان له لایە بۆمان ئەنێژن تا چاوی داهاتووی ئەم بەرەمه به هەولی کشتمان کەمەل تر بیت. ریگاکانی پێوەندی لێکله ئێه له پێناسەی کتێبهکەدا مانیوه (لایەری) ۱۲

به‌شی کوردی

به‌شی کوردی

وتووئڙ له تهك دهوهن

دهوهن تـو بـوچى كـز و دامـاوى
نه خوښينت هـس، يا تينووى ئاوى؟

هـرچى تـيـيـنى ئـهـكـهـم لـهـ بـاره
فـهـرـقى تـو نـيـه لـه تـهـك ئـهـو دـاره

بـرـوا ئـهـو دـاره چـهـن گـهـش و بـهـرزه^۱
ئـهـشـنـيـتـهـوه بـه هـهـزار تـهـرزه

پـهـل و پـو مـهـكـهـم، بـالا زور قـهـوى^۲
رـيـشـهـى كـوتـاوه بـو ناخى زهوى^۳

نـه هـهـتاو نـه سـا، نـه سـهـرما نـه بـا
بـه هـيچ شـيـوهـيى زهـبـرى پـى نابا^۴

رـوونـه لـهـاى مـن كـه تـو بـهـرـوارى
بـه بـى جـياوازى، لـه جـنـسى دارى^۵

۱. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "بروا ئه و داره چهن گهش و سهوزه"

۲. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "پهل و پو پتهو، بالا زور قهوى"

۳. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "رهگى داداوه، بو به ناخى زهوى"

۴. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "به هيچ كلوزى زهبرى پى نابا"

۵. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "به بى جياوازى رهگهزى دارى"

تۆ بۆچی دایم ھەلپرووکاوی
سەر و گوی شكاو، بالا زاماوی

پرژ و پەل بالا، چەوت و گری دار^۶
ھیچ بەرزۆ نابی، خۆت بکە ی بە دار

دەردی تۆ چیه خو بی ئازاری
ئەلی چەوساوەی دەسی زۆرداری؟!

۶. ئابەم شیوەیشە ھاتووہ: "پرژ و پەل براو خوار و گری دار"

وه لامي ده وهن

خاله دهردي من زور ئاشكرايه
بوت بهيان بكمه عالم بو وايه؟

جيگاي ژيانم نزيك مالانه
بويه بهم جوړه ژينم تالانه

له بي بهزه و ههست، نزيكه شويتم
بهم نزيكويه، هه دهره خويتم!

سهري سال وهختي ژيانه وهمه
كاتي پرژ و بال هيتانه وهمه

هيوان و مالات نهكهنه گيانم
نه خوري و نه وهري، گوپكه ي ژيانم

فرسه تم نادهن له ئيش و ئازار^۷
تا بالا بكمه، بو خوم بيمه دار

ئازار نه چه شم له سهر هه تا رهگ
سويم نه بيته وه، نه چمه شهراي مهرگ

به هيواي ژيان زور به به وبهختي^۸
پرژ و بال ئينمو زور به سه رسهختي^۹

۷. ئابهه شيوه يشه هاتووه: "هيج ماوهم نادهن له ئيش و ئازار"

۸. ئابهه شيوه يشه هاتووه: "به هيواي دواړو زور به به وبهختي"

تایەم بە خۆما بو پرژ و بالی
ئەروانم واهات گوشت و خوین تالی

هەر پەلیم باشە، بە بێ رەحمانە
ئەبیری و ئەبیا ئەو بێ ئیمانە^۱

دوای ئەو یەکی تر، دوای ئەو یەکی تر
یەک بە شوین یەکا، یەک لە یەک بە دتر

بو پەرژینی باخ، بو کەپر و سیبەر
بو حەوشە و پەرژین، بو پەرچە و دیبەر

بە بێ بەزەیی ئەمبەرن، ئەمبەن
بە تەور و تەوراس، ریشە کەنمە کەن

بەم حالە هیشتا مەئوس نیم لە ژین
ژیان زۆر خۆشە، حەز ئەکەم لە ژین

پیم خۆشە منیش وەک باقی داران^{۱۱}
لە مەلەبەندی خۆم، دوور لە بەدکاران

بژیم، بالا کەم، بیمە گەورەدار
خاوەن بارە بم، بێ ئەرک و ئازار^{۱۲}

۱. ئابەم شیوەهێشە هاتوو: "پرژو بال ئیتمۆ هەر بە سەرسەختی"

۱. ئابەم شیوەهێشە هاتوو: "ئەبیری و ئەبیا بو سەر تیلانە"

۱. ئابەم شیوەهێشە هاتوو: "حەز ئەکەم منیش وەک باقی داران"

۱. ئابەم شیوەهێشە هاتوو: "دارێ بارەدار بێ ئەرک و ئازار"

تا روژئی ماوم به سهر دنیاوه
شنهم بئی به دهم شه مال و باوه

به وره ی بهرز له دژی زۆردار
هه لمداوه تو تا ئیسته سه د جار^{۱۳}

هو می دم په ندی کوردانی هه ژار
که ئه لێن دهوین هه ر ئه بێ به دار؟!

به لام داخه که م ماوم نادهنی
زۆردار له ریشه دهرمئه هینیی

ئه که و مه ئه وه له خه م بره سم
ته ور به ده سی ئه بری بره سم

خاوه نم زۆره؛ خاوه نی زۆردار^{۱۴}
به ش به ش کراوم؛ وه ک کوردی هه ژار

نازانم چیه و چ ده لیلیکه
هه ر په لم به ده س ئیزاریلیکه!

بو هه رکه س له مه هه لی به ده سه که وت^{۱۵}
ره حم و به زه یی ته و او لی هه لکه وت

۱۳. ئابهم شیوهیسه هاتوو: "بالام کیشاوه خۆم بکه م رزگار"

۱۴. ئابهم شیوهیسه هاتوو: "زالم زۆره، زالمی زۆردار"

۱۵. ئابهم شیوهیسه هاتوو: "بو هه رکه س له ته ک فرسه تی ده سه که وت"

بۆ ھەركەس لە تەك دەستی كەوتە كار
لە عاستی فەقیر، بوو بە گورگە ھار

نازانم بۆچی دوو دەسی سروشت
دایم ھەر چینی لاوازانى كوشت

بەلام خالە گیان مەلئ فەوتاوە
ورەم بەھیزە و رەگم ھەر ماوہ^{١٦}

لەمە زیاتر كوشتەى زالم بم
گیرۆدەى ژینی سویر و تالم بم

بۆ ئاکامى خۆم بۆ مافی رەوام
كۆل نادەم و ھەر لە سەر ئەو برپوام^{١٧}

چاوەرانی فرسەت و ھەلم
بە پشتیوانى گشت ھۆز و گەلم

ھەتا ھەتایە زۆر بکا زۆردار
روژی ھەر ئەبێ دەوێن بێ بە دار!

١٦. ئابەم شیوەیشە ھاتووہ: "ھۆمبەد قەوی و رەگم ھەر ماوہ"
١٧. ئابەم شیوەیشە ھاتووہ: "كۆل نادەم ھەتا لەرووی ئەم دونیام"

لايه لايه خيزانم

رۆلە لای لایه؛ کۆرم لای لایه
ئەمشەو بۆچی تۆ هیچ خەوت نایە

رۆلە ئەزانم هیشتا منالی
ساوای نەرم و شل، بەگروگالی

بەلام تەقالا و نیگای تۆ بۆ من
خستوومیەتە ناو ئەندیشەى بى بن

هەرچەن چکۆلە و بەستەزمانى
ناشى بۆ دنیا و ژینو پروانى

بلى لەم دنیا پان و هەراوە
بۆچی دەس و پىم موخکەم بەسراوە

لە نىو لانکەدا بەم جۆرە قەتیس
شەتەک دراوم بە پەت و گوريس

گوايە چىم کردوو، بەشى کى ئەخۆم؟
خۆ شیرى مەمکەى دایکى خۆم ئەخۆم!

هەى لایه لایه، رۆلە لای لایه
دنیا زیندانى پیاوی ئازايە

رۆلەى خەرىن و دل پەرۆشەکەم
هیزى دوو ئەژنۆ، جگەرگۆشەکەم

پیت بلىم بۆچی ئەسیر کراوى
لە نىو لانکەدا شەتەک دراوى

تا خووی پی بگری به کوټ و زهنجیر
به پهل به سراوی، هیچ نه بی زویر
دهس و پیټ له ژیر کوټا نه ته زئ
رهمه قه نه پوا و دلت نه له رزی
ئه و به ند و کوټه وهک شیر برسی
ئالوټ بکا و له هیچ نه ترسی
بو نیشتمانت به دل بجوشی
بو گرتی ماف زیاتر تیکوشی
هه ی لایه لایه، رو له لای لایه
پیاوی ترسنوک حیزی گشت لایه
رو له پهن دی من بو خوټ و کاکت
بو پاشه پوژی ژینی رووناکت
ئه م دنیا که و تۆ پیټ تیناوه
رهنگاوپهنگ ههروهک بووکی رازاوه
زاهیری وایه نیوی گه نیوه
به مهسهل ههروهک "زکه ی ته پیوه"
ساوای وهکو تۆ تهجره به ی نییه
ئاگای له بهزم و گو به ندی نییه
پیری وهک بابت تهجره به ی زوره
ئه زانی دنیا که بنکه ی زوره
بو ئه وهی رهنجت بگا به سه مه ر
ئه بی سه ره بخو "له کهل بیته دهر"

نابی هیچ وهختی ههله بدهی له دهس
هاتوو ئهو ههله، قهت نه کهوتو دهس

داد بو ئهم و ئهو خووی پیاوی حیزه
کوژم مه سه لهس، "که ره به نه قیزه"

دهخیل نامووست نه فروشی به نان
سه رشوژ بوهستی به رامبه ره ویزدان

دهردی سه رشوژی، قهت چاری نایه
له برسامردن، له چاوی شایه

دایکت به هیواس کاتی بوی به لاو
له ریزی پیاوا کهووته به ره چاو

له ژیر سایه تا به سیته وه
وهک گولی تییراو بگه شیتته وه

وهک دایکانی تر بی به ساحیب خیو
پاسه وانی بی له جنوکه و دیو

به تیلایی چاو نیگای کرد هه رکهس
تی هی ههلهی ههتا ئهو په ری ئه تللهس

ههی لایه لایه، رۆله لای لایه
"کورعه سای دهسه بو باب و دایه"

رۆله بیناییم، رۆلهی شیرینم!
سوژمای دوو چاووم دهوای برینم!

ئاخه رین په ندم زوژ پایه به رزه
بو نیگاداری، جیگای ئهو، مه غزه

تۆ و کاکت برۆن خویندن بخوینن
مافی گهل و هۆز خۆتان بسینن

به خویندن هه موو دهرد ئه بی چاره
بی سواد وه کوو کویری بی داره

نهک وهک زاناکان رابوردوی ولات
خۆتان مه شغول کهن به ئه ده بیات^{۱۸}

یا ته حقیق له سه ر فه لسه فه و حکمه ت
به ره میان نییه؛ به غیر از نه گبه ت

به شیمی و فیزیک، سه رنج له ماده
ئه سبابی مه ردی ئه بی ئاماده

به زوان به قه له م به ره نج و خه بات
گیانتان به خت کهن له ریگهی ولات

بو داوا و نزا کهس گوی ناگری
حه ق ئه گهر حه قه، به شه ق ئه سنری

ئه به د نامری و ناوی زیندووه
ئه وهی له ریگای گه لا تیاچووه

ههی لایه لایه، رۆ له لای لایه
شه ره ف گه نجیکه هه ر دواپی نایه

۱. ئابه م شیوه ی شه هاتووه: "خۆتان مه شغول کهن به ذات و صفات"

سکالا له دهس چهرخ

خوای بی شه ریک! ئاگاداری دل
عه رزیکم هه یه با نه یه مه گل

ئه هم دنیا ئه لئی تیا تر ویه
راسی نه ماوه هه مووی در ویه

گه وره تا بچووک پیشه ی لاریه
راسی ئه ر مایی دهردی کاریه

هه موو یاسایه پیچه وانیه
مرؤف رهوشتی وهک دیوانیه

"شرع" وهرگه پراوه کراوه به "عرش"
خاوه ن فام با هر سک بدا له فهرش

مه سه له ی شهرع و ته لاق و نیکاح
بووه به گالته ی گهوج و زه به لاح

تووی راسی له پرووی بیسات برپاوه
په رده ی نامووس و حه یا دپاوه

پاره دار بو خوی هه مه کاره یه
قازی گوئی له مشتی، پول و پاره یه

دزی میلیی — وونی ریزلیگی — راوه
دیل و بهنده یه، دزی ئافتاوه

خوین مژین زالم ئه لین هونه ره
قورئان خویندنی هه ژار، ته شه ره

قسه ی راس هیچ کهس گوئی بو ناگری
به کار هیئراوه، دروی به کری

چینی شه ر عزان، "عوام الناسه"
عه لامه ی ده هر، مه لا ته وراسه

ئه وه ی ته مه نی به سالا چووه
گالت ه جاری لای لووس و بی مووه

له نیو ئهم هه موو لار و ناپاکه
گه ره کته بلیی، "ژاکاو" مه ژاکه!

شانۆى يەكەم

دەسا فرىشتە وازىيىتە لە خاۋ
پىشانگاي دونيا بهيىنە بەر چاۋ

هەزاران منداڵ سەر و پى پەتى
مەل بە رەگى بەن، برسى و عەزرەتى

هەزاران هەتيو چاۋ پەر لە گريان
دەرگا و دەرگا كەر بۆ تىكەيە نان

چە كۆر و كچى، بى دايك و بى باب
بۆ بزەي لىۋى بوون بە كەباب

چەن ورگى برسى بە پىشتا لكاۋ
رەق و كۆماۋە زىز و حەپەساۋ

پىرى چەوساۋەي دەستى هەژارى
دايم لارەمەل لە تاۋ قەرزارى

ژن و پياۋى پىر؛ وشك و رەش وەك قىر
بى دەخل و بى كار، بى رەمەق زویر

لە بەر بروسكە و هەتاۋى بى تىن
وتووژيانە سەبارەت بە ژىن

دايكى منداالى مەمك تۆزى چەق
ساۋا ئەيمژى ئەروانى زەق زەق

له گوی کوانووا چوارمشقهی داوه
به کولی گریان جهرگی برپاوه

سهدها پیره ژن، چهنی چهرموو نیسک
کالانهی چاوی پره له فرمیسک

سهدها گه وره کچ که بی تین ماوه
هر ته نیا کولمی به جوانی ماوه

لای دهرگا وه ستاو چاو له گوزهره
بو چاره نووسی دهسه و نه زهره

چه نها نه خوشی که وتوو له سک عهرز
بی دهوا وحه کیم هه لچوو قاوی لهرز

به بی نه جهل وا به فیرۆ نه مرن
نه سپهردهی خاک و که ندهری قه برن

چه نده مامۆسای عه لامه و به دین
خنکاو به دوو کهل کویره وری ژین

چه ن لاوی دلیر ژیر و هه لکه وتوو
لهخت و لاو جوان بالا پیکه وتوو

چه ن خاوه ن دلّی زینوو و بیکارن
ویل و سهرگه ردان، له ژین بیزارن

ئەر سووسە بکەى کە خاوەن بیرن
ئیتەر زیندانی کۆت و زەنجیرن

چەن خویندەوارى ژیر و بلیمەت
دەس و پى بەسراو بە زەنجیر و پەت

هەزار ناحەقى بکەى لە حەقیا
خوێنهکا نابى، با بى بە دەمیا

ئەر سکاڵایە بکرى بە ئاشکار
ئیتەر هەر سەرەو، ئەچى بو سەر دار!

شانۆی دوهم

ئالەم شانۆدا چیت دیتە بەرچاو
هەزاران گاڤۆر بێ بەزە و ناڤیاو

هەزاران سکزل مل کۆتە قەساب
لە ئاستی راسی لار و بێ حەساب

چەن لالەوەرێ، بێ دین و خوین مژ
چەندە چلکاوڤۆر بێ نان و پیاوکۆژ

چەن بەر گاراجی بێ ناو و نیشان
را ئەبویرێ بێ ئەزیەت کێشان

چەندە عەوامی لە خوا بێ خەبەر
مەدرەک زانیاری، عەبایە و میژەر

چەندە خۆفروش لە ڕێ حەق لارە
لە بۆ خوین مژان فەرمانبەردارە

چەن دایکە خوگی بەکرێ گیراو
لە بۆ داگیرکەر؛ نەک چاوێ سەدچاو

غەرqn لە نیوی ناز و نیعمەتا
ئەمیر و ئاغا بە سەر میللەتا

شانۆی سیّهم

له شانۆی سیّدا بیرئ کهرهوه
چاوئ ههلبهره له بۆ سه رهوه

بلی به یهزدان، خاوهنی ههستی
سازهنده و ریکخهر بلندی و پهستی

حیکمهتی چیه ئهم تهفاوته
ئهم بهرزی و نزمی و ئهم عدالته

ئایا گاخور و سکزل و خوینمژ
یا چلکاوخور و بی بهزه و پیاوکوژ

هر بهندهی تۆن و فرمانبهردارن
بۆ ئه نجام دانی ئهمرت به کارن؟

پاسهوان مولک و سهروهت و مالن
خزمهتگوزاری خیزانی مالن

بۆیه سامان و مال و دهسهلات
هه مووی بۆ ئهوان بووه به خهلات

تیپی چهوساوه رۆژوو ناگری
نویژ نهکهره و گوئ بۆ حق ناگری

ناتپه رهستن و بی ئهمریت ئه کهن
ته نانهت به کریش ئیشت بۆ ناکهن!

نازادىخواز^{۱۹}

ئازادىخواز گىرى گىرى
كەوتە ژىر پىي درنج پەرى

دىۋى گاخورى سەرسەرى
ئازادىخوازى سەرىبى^{۲۰}

مىللەتتى بوون كوردى ھەژار
چەوساۋەى دەستى ئىستعمار

ھانا براۋ لە زولم و زور
وەك مردوۋى دەرھىتراۋ لەگۈر

كز و دامماۋ و لارەمىل
دەسە و نەزىر بۆ چەن سىكزل

لە بەر لىرفەى چەن مىلپانى
دايم رەجال تىكەنەنانى

بە شەۋ بە رۆژ بە خۆكۈشتىن
بە بىپشۋو ئارەقپشتىن

گىرە و كىشە پاس و بەژار
بە چۈار فەسلە خەرىكى كار

۱۹. لە سەر ھەۋاى فولكلورى كوردى "ھەلالە برايمە گىرى گىرى"

۲۰. ئەم بەيتە ئابەم شىۋەيشە ھاتوۋە: "دىۋى گاخورى بەدفعەسالى

ئازادىخوازى نايە چال"

له هاوینا له ژیر هه تاو
وه کوو گوشتی نیوه برژاو

زستانیش ئهو قوربه سه ره
چنگ و په لی وه ک کوته ره

ئابهم جوړه خه ریک کار بوو
چی بکا؟ هه ژار و ناچار بوو

سوود و مایه ی ئهم داماو
به ره می ئهم بهش خوراوه

هی خو ی نه بوو، بو سکزل بوو
ژن و منالی بی جل بوو

سه ر بی په شتی، پی بی کلاش
مه سه له "سه ر ئاش و قنگ ماش"^{۲۱}

زستان بی نان، هاوین بی دؤ
تالان کراو و په نجهرؤ

له بهر گورگی ده ور و پشتی
پولی نه بوو له نیو مشتی

به ره می خو ی و خیزانی
ده ر و دهشت و ده خل و دانی^{۲۲}

۲۱. ئابه م شیوه ی شه هاتووه: "مه سه له" خو ماش و سه ر ئاش "

۲۲. ئابه م شیوه ی شه هاتووه: "ده ر و دهشت و سفره و خوانی"

گاځوړ ته و او هه مووی ئه برد
ئو له دووړو نیگای ئه کرد

چه نای چن سال ئه م دام او ه
ئا به و رهنج و ته قالاوه

له خه ویش بیگوتایه بهش
به شق ئه خرایه کونه رهش

ئازادینواز گری گری
که و ته ژیر پیی درنج پهری

ئهم گه له وا که ئه یزانی
که تیځ گه یشته به ئیسقانی

راچله کا، هه لسا سه رپا
رووی کرده نیو دؤل و چیا

دهستی دایه کوهک و دار
بو بهر هه لستی ئیستعمار

له نیو دارسانی هه رد و کیو
خوی قایم کرد له جن و دیو

ئیترا ماوهی نه دا، گاځوړ
مافی ببا به زولم و زور

کاری بکا خووی و خیزان
وه کوو هه موو گه لی جیهان

له ديهات و شار و دڙي
به ئازادي بو خوي بڙي

مهلبهني گهر، دهشت و کويه
هر بو خوي بي، چوون هي خويه

چوونکه رهسمي کول جيهانه
هه رچي چينه خاوهن نانه

سوور و سپي، هم زهره و رهش
به گويره ي خوي بردوويه بهش

بوچي ئه بي هر ئه م کز بي
بهشي هه موو چز و بز بي

ئازادينخواز گري گري
کهوته ژير پئي درنج پهری

ماوهي چهن سال به بي وچان
بي ريگا و جي، بي جل و نان

دڙي گـاخوڙي تاوانبار
خهباتي کرد به بهرد و دار

کيڙي جوان، لاوي دليـر
پيري به هه لمهت وهکوو شيـر

بي مانوو بوون له ههره و کيو
لاشه ي ئه خست له جن و ديو

له بهر خوینی لاوی جوان
لاله ئه پوا له کوردستان

له تاو خوینی کیژی ناسک
به گولی سوور، سوور بوو باسک

کۆلنه ده‌ر بوو تیئه‌کۆشی
زیاتر ئه‌بوو حیرس و جۆشی

رووت و قووت و تینوو و برسی
له‌ توپ و تانک نه‌بوو ترسی

داری داخست له‌ ده‌س گاخۆر
ته‌می‌ی کردن کزو سه‌رشۆر

له‌ مه‌لبه‌ندی پان و هه‌راو
کوردستان‌ی داگیرکـراو

جن و دیوی گسک لی‌دا
چلکاوخۆری نسک پی‌دا

زۆری نه‌ما چینی زۆردار
له‌ لاوازی که‌وته‌ هاوار

چاره‌ بر‌او کز و ناکام
کر‌نۆشی برد بو مامه‌ سام^{۲۳}

۲۲. ئەم بەیتە ئابەم شیوە‌هێشە هاتووە: "چارە‌ی نه‌ما باوی بولار

هاواری برد بو ئیستعمار"

ئازادىخواز گىرى گىرى
كەوتە ژىر پىي درنج پەرى

ئىستعمار بى بەزە و دىن
لە بۆ كوردان دل پر لە قىن

چاكاو خورانى پەنا دا
رەنجى كوردانى بە با دا

بە تىشاو و بە تىخو پىن
هەروەكوو سەگ كەوتە وەپىن

بۆ سوودى خۆى كەوتە پىلان
هەروەكوو يابوو ئەيحيان

بە دەسەو برد كەوتە فرىا
بىجگە لەمە چارەى نەما

شاھەنشاه و سەيدە رەئىس
دوو چاكاو خۆر، نەگريس و پىس

بە تەگبىرى رىويە پىرە
بردنيان بۆ "الجزيره"

هەر دوو كۆيلەى دا بە ئاشتى
شۆرش كوردى كوشت و ئاشتى

ئاواتى دل

خۆزگە تا ماوم شەوئى لە خەوما
ئەبووم بە خاوەن دنیا تا شەبەق

شەرتە بە شەرتى پیاوى بە شەرەف
بە يەزدانى پاک بە رەببى فەلەق

دارم دائەخست لە دەستى زۆردار
هەقم دا ئەنا، لە جیگەى ناھەق

دەسم ئەنا بین خوینمژ ئەمتاسان
فەقیرم ئەکرد بە خاوەنى هەق

روونم ئەکردۆ درۆ و دەلەسەى
سۆفى چاو قونجاو، دەرویشى چاوزەق

دز و دەسبەر و چەتە و جاشەکەر
هەمووم بەجارى، ئەدانە بەر شەق

تووى زەوى خۆرم ئەبرى لە بیسات
گشت کەسم ئەکرد بە خاوەن نەسەق

نوینى جوانم ئەدا بە هەتیو
نەمئەهیشت بنوى لە سەر عەرزی رەق

زۆرگۆم ئەخستە ژیر بارى گران
هەتاکوو ئەیوت "اللَّهُ صَادَق"

نہ مئہ ہیشٹ بریک چاخ بی بہ لہوہر
بریک لہ برسا بی بہ چہرمہرق

نہ مئہ ہیشٹ زانا کہو یتہ کوژبن
ہمہ کارہ بی نہ فام و ئہ حمہق

ئہوہی کہ فہتوای ناحہقی ئہدا
چہرمیم دہق ئہکرد و ہک چہرمی لہق لہق

ئہوہی بہرنامہی ژینی ناہق بوو
ئہمتوڑپان ہہتا پیی ئہنا لہ ہہق

نہ مئہ ہیشٹ بریک تہلارنشین بی
بری لہ سک عہرز وشک و بی پرہمہق

کاریکم ئہکرد ہہتاہہتایہ
کہس توورہ نہبی لہ قسہی نہستہق

جا بمزانیایہ ئہم دنیا جوانہ
بہہشتی نہبوو پر شہوق و شہبہق!؟

هه والی شاعیر

روشنه له لام زۆر باش ئه زانم
رییواری ریگای دیی خاموشانم

فریشتە ی جوانی له من تۆراوه
جنۆکه ی پیری بووه به میوانم

زۆری نه ماوه بگه مه مه نزل
جی بیلم مه ئوا و مناله کانم

ئاخۆ له دوا ی خۆم ببی و ریكه وی
كه سانی بلین داخی داخانم!

یا خو له کاتی بیره وه رییا
چه په ل باسی که ن ناو و نیشانم

کاتی باس و خواس له گۆری ته نگا
به رحمی خودا پاراوه زوانم

یا وه ک جاندرمه ی رووی ئه م دنیا یه
چاوم ئه به سن و بهر ئه بنه گیانم!

خوا لاماڻ دا له ڪهر

مهرجانهي جادوو بي به هاوسهرو
ليباسي گوني بکھي ته بهرو
خهرجي خيزاني ڪهوي ته سهرو
ناهوميڊ مابي له دهشت و دهر و

بو شيوئي شهوي ئه و دهر و دهر بي
چاڪتره له وه ڪه تووشي ڪهر بي

پير بي ته مهنو بچي ته ههشتا
بووک بو چوري ئاو بچي به گزتا
ڪور بتکا به شوان له دهر و دهشتا
ههلتخوليتن له خوشي و وهشتا

ئو ویش بي جي و ري، بي ژورده سر بي
چاڪتره له وه ڪه تووشي ڪهر بي

گه داي و فھر بتکا به فاقه
له قهرزا چه قيو تا بينه قاقه
خيژان بو ڪراس بتکا فه لاقه
دوو بلي شيته و يهڪ بلي ساقه

ڪز و ناهوميڊ هه ناسه سهرد بي
چاڪتره له وه ڪه تووشي ڪهر بي

سیل باریکو کا ہر وہ کوو سوزن
بہ گولی و ئیسقا بی بہ رموزن
بہ فیتی فیتنہ و دروی دروزن
شار بہ دہرت کھن، بہ دار بت کوژن
بہم حالو ئہ گہر خاوەن نہ زہر بی
چاکترہ لہوہ کہ تووشی کەر بی

دہرکی زیندانت لہ سہر دابخری
بی تاوان حوکمی کوشتنو بدری
تاقانہ کوپو بہ لاوی بمری
مال و سامانو بہ تالان بیرری
پیت ئہ لیم ہتا تو باخہ بہر بی
چاکترہ لہوہ کہ تووشی کەر بی

شہر نامہ

روژئی زوقم و ہم سہرما بوو
پالتاویکیش لہ بہرما بوو

پی بہ کالہ و دہس بہ گوچان
کہوتمہ ری بو گینگہ چان

گہیمہ بہرؤ ہر جوڑی بوو
خہستہ و مانوو چنگ لہ گو چوو

لرفہ لرف و لیوہ لہ ری
ئادہی ماموژ، چاییم بہ ری

لہ دوائ نہختی کہ ہہ سامو
لہ بہر زوپادا بووژامو

لہ نیو دی دا بوو بہ قیرہ
جنیودان و ہہرا و نیہرہ

لہ مال دہرچوین گہورہ و بچووک
دیمان دوو دراوسی عہقل سووک

یہکی بہ ناو ہہمہ کہریم
ئہویان رہزا، ہاوسی قہدیم

لہ سہر ئاودانی بزن و مہر
گہرہکیانہ بیکہن بہ شہر

ہہمہ کہریم وتی: رہزا
لیمی لادہ شہر و قہزا

که رتی تر بهم حه یوانانو
گوزهر کهی تو لهم بانانو

دنیا بهم حیزییه ناژی
یا ئه وکوژم یا ئه مکوژی

له یهک برآ دار و پردو
بو وا ئه کهی ههی سهگ مردوو

رهزا وتی: ئهم بانانه
وشکه بو ئهم حه یوانانه

خوارو قورپه لیی دهرناچم
ریتالای ئه بی قچام

حه مه که ریم کردیه هه را
چوو به ژوردا له بو تیلا

تاوی دایه کلکه بیلی
میشتکی رهزا هیچ نه یه لی

رهزا هه روا به ئاسانی
تیلا له دهسی دهرهانی

دای به سه ریا سه ری شکاند
هه ر دوو ره گی ملی پساند

دوو پرخه ی کرد دریژ بوی کهوت
رهزا داری له دهس داکهوت

بوو به گريه و شين و روږو
حه مه كهريم ئاي برا ږو

ژن و پياو به يه كجاري
وهك تاوه ته رزه داباري

هه ريهك بو كومه كي لايه
هه ږاي ئه كرد ئه توت بايه

به سهري ږووت به پي پته تي
شهر بوو به شهري عه شهري تي

هر له ولاوه سمه گله
هه ليه خستو وهك دامله

هر له ولاوه قاله ناوه
ئه توت له دواي گهل جيماوه

هر له ولاوه حسهينه بوړه
ئه توت هه نكه و داويه پوړه

هر له ژيړدا بله ماچو
ئه تو لاچو، ئه تو لاچو

ئانه چيشا و چيش بيهني
سه ره وژوور هات هر نه ييښي!

كوړ ره حماني باوه حه مه
هاته دهرو وهك تا ده مه

هەر له ژيړدا فهجه وهسه
خوځى و خوشكى ئهسئ وهسه

ئهحا شائئ ئهحا كورنوو
بو شهر كردن له سهر بيانوو

خوله عه به و خونچه حهئ
مينه شهل و دايه رهئ

حه مه شوكره و ره حيمه سله
ئاقتاو به خوا ئهتوت گوله

مامه ئهحمه د به رهوتى سووكى
سه عاى كورپى و عه لهى بووكى

هەر خوځى ئهكوشه داخى قهويم
كاليئى ژنى حه مه كه ريم

ئهو عه شامه گشته به يه كجار
به ربوونه يهك به بهرد و دار

چه ن كه سيكيش ناوجى كه ر بوو
ته قالايان بئ سه مه ر بوو

به ناو بژى شهر نه وهستا
هاواريان برد بو ماموستا

مه لا خييرا به دهس و برد
ههستا سهر پئ خوځى گورجو كرد

قورئانی نایه سهر سهرو
به سهلوات دان هاته بهرو

هاواری کرد: ئه هلی ئیمان!
بیکن به خاتری قورئان

یه کتر مه کوژن جیا ببنو
ئاشتی بکن ئاشتو بنو

خه لکی چاویان به قورئان کهوت
هموو داری له دهس داکهوت

له بهر خاتر کهلامی خوا
گوریزیان کرد گشت بهره و دوا

شه کوژاوه خه لکی سرهوت
حه مه کهریم دوو مانگ بوی کهوت!

بۆچی ناخەوم

نازانم ئەمشەو بۆچی ناخەوم
لە داڭغە و خەيال ساتى ناکەوم

نازانم بۆچی خەوم رەوىو
دنياى سەنگىنم لە سەر سەپپو

گوایە من ئەبى ئەمشەو بیدار بم
بۆ روونى شەبەق بەئىتتىزار بم

ئەبى وەك نەخۆش تەنگى دلم بى
لە نىو جىگەما تىلاوتلم بى

وا ديارە ئەبى ئەمشەو بیدار بم
زووخاو ھەلرېژم تۆزى رزگار بم

چوونكە شەو وەختى سكالای دلە
وەختى شیوەنى بولبول بۆ گولە

جىى راز و نیاز ئەویندارانە
كاتى نالە و شىن دەردەدارانە

جووتیاری و فہلا

ئەلین کە کاسب حەبیبی خوایە
ئەمە حەدیسە و راستەکەیی وایە

بەلام کاسبی کە جوراوجورە
لە نیو کۆمەلە ئەنواعی زۆرە

کڕین و فرۆش یا خو حەمالی
کارخانەداری ھەتا بەقالی

شوانی و رەنجبەری، چەرچی و تاجری
دارتاش و جلدور، یا خو شاتری

نۆکەری و گزیر کوێخای ئاواپی
خادمی و سوالی، یا خو مەلای

ئەمانە و بری پێشەیی جۆربەجۆر
ھۆی ژینی کۆمەل؛ زۆردار و بی زۆر

لە نیو ھەموواندا پێشەیی فەلای
لە ھەموو زۆرتەر خواوەنی بای

چوون کار فەلای بی فروفیالە
بی سوین، بی درۆ و بەبی دغیالە

فەلای سینەساف بە دلی بەسوژ
ئەرەق ئەپژێی بو گەل و بو ھۆز

تهنیا ئومیدی هەر به خوایه
بههشت به بئ شک جیگهی فهلایه

خوی و جووتی گا و مال و منالی
تهقالا ئهدهن بو کشت و کالی

به ره می فهلای خاوهن دهخل و دان
سوودی لی ئهبا هه موو چینهکان

تۆم ئه وهشیتنی ئهیداته دهس خوا
ئهلی ئازاد بئ هه رکهس لیی ئهخوا

له سه رمای پاییز له تۆفی زستان
لاسامهی بههار، خۆری تابستان

ئیش ئهکا و زهوی به گا ئهکیلی
ههول ئهدا عهرزی بایر نههیلی

وهختی سهوز ئهبی به بئ پشوودان
خهریک بژار و شهوپات و ئاودان

درهو پی ئهگا دهس ئهداته داس
دروینه ئهکا به تۆی یهک کراس

دپک بو دهسی، ئارهق بو چاوی
گهرما بپر هیز و ههناوی

درهو تهواو بوو بو کیشه و گیهره
خوی ئه پرووکینی، ئهلی سا دیره!

دوای کیشه و گیرهی پر له مهینه تی
ئه مجاره خهرمان نورهی شه نیه تی

شان و قول ئه کوتی ئارهق ئه ریژی
خهرمان سوور ئه کا به کهو ئه بیژی

به ره می جووتیار به شداری زوره
به شی خوی ئه با ههرکس به نوره

له پیشا دهری ئاغا و زاوتانه
به راتی مه لا، خادم، کوخاننه

زه کاتی شهرعی خو ئه وه دیاره
به بی قسه و باس به شی هه ژاره

کاتی خهرمان پیو خهرمان ئه پیوی
به ش خوی دانه نی ئه ویش ئه یکه وی

ئه مجا خهرمان لوخ، دوای ئه وه شوان
سه لام مام حاجی، مزهی ئاشه وان

له مانه ههرچی جیما به جه وال
جووتیار باری ئه کا ئه بیاتو بو مال

ههرچی جی مایی له نیو کوله لا
راتبه ی فقه یی به و به راتی مه لا

ئه مجا سه ره له نوی فه لای بیچاره
له بو وهرزی تر ئاماده ی کاره

مەر و بەرخ

ئىۋارە ۋەختى خۆر نەما لە جى
رانى ئاۋايى رووى كرده ناو دى

ھەر لە دوور مەرىك بەجەخت ئەيباران
لە كەلەخانىش بەرخىك ئەيقاران

تمەس ئەو بەرخە، ھى ئەو مەرەيە
ئەيزانى دايكى لە ھاتنەۋەيە

مەرى بەستە زمان چوۋە نىۋ ھەوشە
دلى بۆ دىتنى رۆلەي پەرۆشە

لە دەركى گەور فرە بارانى
ئەيوست بىيىنى رۆلەي زىندانى

زۆر بە تاسەۋە چوۋە بەر چەپەر
ھاكا بۆ رۆلەي رۆحى بىتەدەر

ئەم لە نىۋ ھەوش و ئەو لە كەلەخان
لە بۆ يەكتىن ھەرچىكيان باران

كەس رەحمى نەبوو گوييان پىنەدان
مولاقات مەمنوع بوو بەرخى زىندان

مەر كە ئەيزانى ھەرچى تىكۆشى
بى سوودە، ئەبى كابان بىدۆشى

کهس نییه له خوا و ویجدان بترسئ
دادی ههژار و فهقیر بیرسئ

گوئ لهم هاواره، کهږ و کهساسه
ههتا شیرئ ئه و ئهچیتته کاسه

به ناعیلاجی جا له ناله کهوت
فرمیسک له چاویا تکتک دانه کهوت

بهه حاله وهستا تا کابانوو هات
بازهم هه وهستا تا نورهی ئه هات

ئهمجا کیشرایه سهه کاسه به شهق
شیریان دۆشی و مهکی بوو به چهق

لهم کاتا ریگای که له خان باز بوو
به رخی دیلکراو به دایکی شاد بوو

زۆر به تاسه وه کهوته ری به پهوت
هات به دووچوکا و له دایکی هه لکهوت

وهختی که مهکی دایکی گرت به دهم
روانی چهق بووه، دۆشیاوه سهه رجهه

به رخۆلهی ناکام هه لسا به سهه رپا
رووی کرده دایکی و وتی: مهه رچه با

پرسیاریکم ههس راسم پی بیژه
مه لئ رو له کهم نه فامه و گیژه

ٲايا ٲايڪاني ٲم سهر ٲنياه
رهڄم و بهزهيان ههروهڪ ٲو وايه

بهختي ڪام روٲه وهڪ هي من رهشه
ڪي وهڪ من له ناز ٲايڪ بي بهشه

ههروهڪ فره سات ناکهومه بيرت
ژهميڪيش نه بوو ٲير بم له شيرت

مهرو ٲي روٲه فامت بو وايه
سهرتاسهر ٲنيا ههمووي ههروايه

ڪاري سورشت و ٲنياي غهٲٲاره
چيني بهش خوراو، چينيڪ زورٲاره

ٲيمه ژيرٲهسهي ٲيلان و ٲاوين
ڪوشتهي خوين مژ و بهٲهختي ناوين

بنه و بنهچه، ههموو ههژارين
ٲيلي سهريهنجهي ڪاڪ ئيسٲعمارين

ٲهمن چي بڪهم له ٲووره خووشي
شيرهڪهم ٲهبا و به شهق ٲهمووشي

ٲهميشه باشه ٲهرٲي گرانٲر
واله ريٲمانا فره خراٲتر

سالي ٲووهڪرهٲ تهواو جوان و ٲاڪ
ٲهمانبرٲو بو بهرگ و ٲوشاڪ

لهودوايش زانيان ئهوا پير ئهبين
ئهماندهنه دهس قهسابى بئدين

بئ بهزه و رهحم سهزمان ئهبرن
به كاردى دهمتيژ سكرمان ئهبرن

هيشتا هر زينووين پيسمان ئهكهتن
ليباسى ژينمان له بهر دائهبرن

ئاغاي پارهدار له گوشتمان ئهبا
ههژاريش ئيتربا به زگيا دا

بهرخ وتى: دايه! جا مادهم وايه
با بچين بو جئى كه پياوى تيايه

مهړ وتى: روژه وازم لاييئنه
جهحارم زوره دهردم مهديوئنه

بو لاي ههركهس چين روژه به مهرگت
دواى بهينئ ئهويش ئهبي به گورگت

ئهمه نيشانهى دونياى غهداره
ههرچى ههژاره تيكهى سهرداره!

پیری دہسگیرم سہرکۆماری دین
سہرچاوہی کانی سازگاری ژین

رانمای شہقام بو شاری ئہوین
تاقانہی نازار بنہمالہی دین

لہ قاپی تۆدا ہہرکەس جیی دہسکەوت
بہ بادہی عہشقی ئہزەل سہرمەس کەوت

سہرخۆشی و ہا بی خود لہ ہہستی
وازہیتەر نییہ لہ مہی پەرہستی

لہو بی خودیا ئہچی بو ہہستی
ئہنیتہ ژیر پی، گشت بہرزی و پەستی

بو سہرکەوتنی کۆشک و سہرای غەیب
خزمەتکارانی بی‌ریا و بی‌عەیب

تیپ‌تیپ عازمی خەلوەت خانہیہ
شانانی فریشستہ پلہکانہیہ

شانازی مال و ملکی تہریقەت
شارەزای دۆل و شیوی شہریعت

خۆ منیش بہینئ بہیعیەتکارت بووم
لہ ئاسانەکەت خزمەتکارت بووم

۲۴. حەزەرەتی شیخ عۆسمان سیراج الدینی ثانی پی‌نوستیہ خەلاتی شاعیر ئەکا و فەرمان: پی‌نوسە کە تاقی کەرەوہ بزانیہ باش ئەنووسی، شاعیر لہ تاقی کردنەوہی بنوسا ئەم شیعرانہی بو دی.

نابئ بگهیین به عیلم و عیرفان
هەر پینووسه کهت بخه مه گیرفان

تۆ که سه رتاپای قامه تت نووره
ئه فه رمووی ئیستا فلانی دووره

هه رچه ن له حه لقه ی به زمت من دوورم
به لام هه ر ماوه فام و شعوورم

پینووست رازی دلم ئه نووسی
چاوم به فرمیسک دوریت ئه خووسی

هه رکات ئاره زووی خزمهت بیته بهر
له لوله ی دهروون دوکه ل دیته سه ر

رجام ئه وه یه شای شیرین که لام
له بیتر نه چم، باقی والسلام

عەيش و نۆش

تازەم زانیو، عینوان ئەفرۆشی
ناسک و نۆلو مندالی
دوو شەوان بە حەلالی

هەندە بە عەیشی، چەندە بە نۆشی
خرخالی خرخالی
کیژی شەلا تۆم بوايە

ئەستیرەي ئاسمان، پرشنگدارەکم
بە تیری موژەي چاوی
گیان دەرنا بەم لە راوی

هەلاویژەکەي، زۆر نازارەکم
بە ناخوونی لاکاوی
منی خستە نیو داوی

لات ئەدرکیئم، تاقە گولەکم
وێک مانگی چواردەشەوی
دل و ناوک ئەکەوی

هەلیم کە هاتی، دەردی دلەکم
بەلام وەختی هەلاتی
زوان بەسرا و چاونوقاو

ریکمان خستایە، بەزمیک سەر بەخۆ
هەر وێک جووتە زین و مەم
دەس لە مەم و دەم لە دەم

خۆزگا بوو جارێک، تەنیا من و تۆ
لە چیمەن و گوێی ئاوی
بە ئاسوودەیی تاوی

داره بن

داره بن یکم کـز و بی چاره
بو خوم رواوم لهو لانزاره

لق و پوپ وشک و گه لا نیوه زهره
ئارامم نییه له بهر ژان و دهره

له ناو دارانا من چاره ره شم
هه موو برینه سه رتاپای له شم

جیگای ژیانم و له لاپاله
مولگهی پاتاله و ریگهی ئازاله

هیشتا نهام بووم، شک و گه لا شین
زور شایی به خو، هیوادار به ژین

پییم و بوو ژیان گشتی شادیه
ئه له ریام به شنوی ئه و ئازادیه

لای من درو بو زوردار و بی زور
بوم ئه فسانه بوو بزنی چرو خوور

به لام زهمانه باش تیی گه یاندم
لهو خه وه خوشه م زوو رایپه راندم

بزن قرتانی سه ر و گو یلاکم
گیسک ئه یکروشت پوز و لوولاکم

بوو به به فیری شیاوی و نهام
جیا له چند ره گییک له هه ردا نهام

له ناوی بردم شه‌مامی وا جوان
پشووشی نه‌دا به بلویری شوان

زانیم به‌زه‌یی ناویکه به‌درؤ
تا بزن هه‌بی هر سیسه چرؤ

گه‌لیک سالی دیش ئه‌روام دووباره
ته‌ماشام ئه‌کرد ئه‌مسالیش پاره

به‌لام هه‌رديسان له سه‌رخؤ هی‌دی
هو‌مید به‌هیزتر، له نا‌هو‌میدی

تا هه‌لمئه‌دا هر ئه‌خورامه‌وه
زۆر به سه‌رسه‌ختی هر ئه‌روامه‌وه

له ده‌رفه‌تی‌کا هه‌لم وه‌ده‌س خست
دور له مه‌ر و شوان بالا چووم بست‌بست

روام هر روام بوومه گه‌وره‌دار
داری به‌هره‌دار، بی ئه‌رک و ئازار

نه چقلم هه‌لگرت، نه ریگر له که‌س
هر شین ئه‌بوومؤ زۆر ئه‌بوو مه‌به‌س

هر سال به‌ره‌و من بای ئه‌دایه‌وه
خه‌لفم به قه‌زوان ئه‌پازایه‌وه

کیژ و کورپان شوخ، منالانی وورد
میوانم ئه‌بوون قه‌زوانیان ئه‌برد

خه‌لفه و میوه‌که‌م، دیاری ده‌زگیران
پیره‌که‌م ئه‌بوه ته‌زییحی پیران

له حیلکه و گه مان له خرمه ی ده مان
گهش ئه بوومه وه و خه مم ئه ره وان

ده شنیامه وه له گه ل شنیای ئه و
سه رخۆشمی ئه کرد قاسپه قاسپه ی که و

روژیک هه شته می سیهه م مانگی سال
روانیم وا له دور، پیاویکی خوین تال

دابوو یه بهر پال به ره و من ئه هات
ههنگاو یک ئه نئ و دوو جار تل ئه دات

به ئوحو ی ئوحو ی و به لغم فری دان
به ئاره ق سرین، چلکن و بی دان

گۆزه له ئاو ی، ئه م ده س بو ئه و ده س
نۆبه ی پی ئه کا به دوو سی نه فس

یه خه دادرا و رانک و چۆخه شر
له خو ی به ستوه پر جه والی قور

ته شو ییه ده مپان تاز ه ده مه زه رد
به که مه ری ه وه بو ئازار و ده رد

هه ناسه برکی گه یشته لای من
سه یریکی کردم وه ک سه یری دوژمن

کۆله قور ه که و گۆزه له ئاو ی
له و لاوه دانا به هه په ساو ی

پالی پی وه دام کیسه و قلیانی
له بهر، پشتینی شری ده رهانی

ئەوسا قلیانی لە تووتن پەر کرد
بە پیف و چەخماخ ئاگری هە لکرد

مژیککی لیدا و لەقاندی سەری
تۆزیککی روانی لە دەورووبەری

ئەم مژتا ئەو مژ، دەس لە بنا گوێ
ئەیلۆراندهو بەندی کۆنە و نوێ

دەم لە ناو دەم و دەس لە مەمانە
وەلێ بێ، خانم بێ، سیاچەمانە

لە ناکاو هەستا و لە بەژنی روانیم
زانیم، پەیدا بوو، دوژمنی جوانیم

دەستی راستی کرد وەبەر پشتینا
لە لای پشتەووە تەشوی دەرهینا

بەرەو بنجی من هات بە رووتالی
میشکی گەنیوی لە وێژدان خالی

قەلتوویری کرد بەژنم بە تەشوی
دادی بیچاران چۆن ئەگاتە گوێ؟!

گەلیک برینی گەورە ی لێ کردم
لە ژان و دەردم سەیرە نەمردم!

تۆپە قورپکی هینا هەلشیلاو
شلی کردەووە بە لاویچی ئاو

کاسە ی قورپی کرد لە ژیر برینم
ئەیگوت ژانی تۆ ھۆیە بو ژینم

له چۆل مامهوه بهو لهشی پر زام
به هیچ کهس ناگا هاوار و نزام

له لای چهپهوه له لای راسهوه
فرمیسک و خویتم ئه پڑا کاسهوه

کاسه گل پر بوون له خویتاوی من
دلۆپه ی برا ئاوی چاوی من

پاش مانگی کابرا هاتهوه بو لام
وهک جاری جاران سه رنجیکی دام

ته نه که ییکی شکاوی پی بوو
له چواردهورم چهند کاسه ی لی بوو

به م دهس و بهو دهس خیرا دهس و برد
خویته که ی منی له ته نه که کرد

که زانی زۆره، زۆر گه شایه وه
به ههنگاوی توند بو ی گه رایه وه

خۆی رۆی و خوینی لهشی منی برد
نازانم بو کو ی، یا خو چی لی کرد؟

ئیتتر ئه م حاله له من بوو به باو
بوو به ژیانم وه کوو ههوا و ئاو

ئه وه پیشهاتی ساله و سالمه
هه موو به هاران ئه مه حالمه

خوینی لهشی من ئه گرن و ئه بهن
ژینی خۆیانی پی دابین ئه کهن

بیر نابهن منیش خیی ژیانم
بو ئازارم ئه دهن خو بئ زیانم

ئه وه که ی دینه و بهزه و ویژدانه
بوچی شیوهنم جیژنی ئه وانه

کی ئه لی به وهش وازم لیدینن
روژیک ئه مبرن و ریشهم دهر دینن

پاش ئه وه ی خویتم نه ما بیمژن
یک به دووان ئه لی برۆن بیکوژن

ته وهر به دهست و بیور له شانی
گوریس له پشت و هه مبانه نانی

تفهنگ دستیک و چه ند نقه و مپرین
زۆرم بیستوووه تهقی دار برین

دهمکه ن به خه لووز یان به باره دار
دهمبه ن به دیاری بو پیره ژن شار

ئیسـتا ده بیـنم وا خو له میـشم
که وتوو مه بهر پی و ئاخ هه لئه کیـشم

شەرى ئىران و ئىراق

هەشت سال لەمەوبەر، کافرێکی خول
سەری لیشیواو، تەوقی چوہ مل

بى چاوساخ کەوتە ھەنگاو کویرانە
وہک بو ئەویندار چۆلە و ویرانە

بە خیالی خوێ سکزی پى پان
پاش رەزا چۆلە و ویرانە ئىران

ئەبویست کە بو خوێ ناودەر بھینى
گوايە لە ئىران تۆلە بستینى

بە شەر فروشتن لە تەک ئىرانا
ناوی دەر بکا لە نیو جیھانا

کەس نەبوو بلێ داکەوہ بو خۆت
گۆر ھەلمەکەنە بە دەس خۆت بو خۆت

خۆت بو ناگیرى تۆ لە مەسافا
میشولە، مەچۆ بە قولەى قافا

ئاخۆ بە چى تۆ خۆتت خول داوہ
بە چ زۆریکو ئەسپت تاو داوہ

نە خاوەن تەگبیر، نە دارای نامى
نە رىویە پیرەى، نە مامە سامى

ئەگەر بەمانۆ شانازی ئەکەى
بزانە تەک دەم شیر بازی ئەکەى

بو وا وەرەقەت لەلا گۆریاوہ
مام سام و رىویش ھەر دوو دۆراوہ

له سه رزه مینی پاکی شه هیدان
و شتر تاو مه ده سه رخری گوی پان

هوشت له خوت بی نه خریته که ناو
له ژین سه ر ئه دا لافاوی خویناو

فریب ناو مه خو ناوت سه دامه
واته ی ناوه که ت خوین ریژ ته مامه

خوینی ئه رته شی به تو نارژی
مه ر لوتی ده رویش، غهیره ز تو بیژی

نارژی به تو بی موخی نه فام
خوینی ئه رته شی و سوپاهی ئیسلام

نارژی بی ته گیر بی راویژ بی بیر
بی پشتیوانی هاورییه کی ژیر

هانی دا بریک تکریتی عه ره ب
که وتنه ریگا به شهوق و ته ره ب

روو وه بی شه لان شیرانی ژیان
وهک یه کی بیزار بوو بی له ژیان

واته هه ریمی سوپای ره زمه نده
ئه رته شی به هیژ دوژمن کوشه نده

دوو سی فروکه ی خسته رووی هه وا
چه ن راکتیکیان بی هه ده ف توورا

وایزانی ئیتر به م دوو سی بؤمه
مه لبه ندی ئیسلام به خویناو گؤمه

سنووری شکاند به جه سورانه
به پیی خوئی هاته نیو قه ساب خانه

ره زمه ندهی ئیسلام که وهختی روانی
دوژمن که وتۆته سهر ره جه زخوانی

سه دام و به عسی ههر دوو به په له
به پیاله ی ئاو، که وتوونه مه له

خوینی سپاهی له تهک ئه رته شا
له نیو قازانی غهیره تا جو شا

پیاوانه هه لسان قۆلیان هه لمالی
وهک لافاو درک و دالیان دامالی

دوژمنیان شکاند ته و او به گشتی
یا به دیل گرتی، وه یا خو کوشتی

سه دام که زانی و اهه و په سه
نه هیزی وهستان نه چاره ره سه

په نای برد به سولح یا بو که یخوا
هانا بردن بو پیاوی خیرخوا

ریخراو نه ته وهی یه کگرتووی ولات
خویندن قورئان و هه دیس و ئایات

چوون بو که ره به لا، نه جه ف، کازمه یین
راویژ و ته گیر، تهک فه هه د و حه یین

چوونه مزگه وتی شاری خانه قی
بو نویژ خویندن به منافقی

تا قەتە نامەى ملەل بو ئاشتى
ژمارە پانسەد و نەو دەد و ھەشتى

دەرچوو بە شویتىا کرا ئاوربەس
ئەمجا سەدامى خوین پىژى ناکەس

جا سەدام چونکوو خوانەناس بوو
لە و ترس و لەرزە کەمى خەلاس بوو

کەم کەم گەرەکیە باقى بسىتتى
بە جوړىکى تر تۆلە بسىتتى

نافامى ئەگەر خولاسەى کەلام
مل رانەکیشى لە عاستى ئىسلام

ھەموو زیاوەس ئەم قیڤرە قیڤرە
"ماسى ھەر وەختى بیگری تەرە"

لە بو تەلەیه کە پێوہ بووہ
ریگای فەرارى والى وەن بووہ

کله یی و قه سه م نامه

یا حه یی داوهر، یا حه یی داوهر
یا دروسکه ری جگه ره ی شاوهر

یا روختنه ری بنه مالله کان
سه رگه وره و ره ئیس گشت به تاله کان

یا کوژینه وه ی ئاوری وه جاخ
یا روشنکه ری تالی قورمساخ

که ریمی که رساز کار به دهس آسان
چهند خانه دانت له برسا تاسان

چهنده سه رچاوه ی روونت کویرۆ کرد
چهن میره مالت سه روژیرۆ کرد

چهن فیله سووفت مراند له داخا
دهستی چهن ژیرت چهقان به زاخا

چهن زانا و ئه دیب، به داخه وه مرد
تو خوا پیم بلّی، بزائم چیت نه کرد

به خوژ ئه که وئ سا حیب دهسه لات
فهوتانی نه حیب، ته ره فی به لات

هیچ کهس ناتوانی وهک تو کار بکا
خه لیفه حه بیب فی ری غار بکا

ئازا حيز ئەكەي، حيز ئەكەي بە مەرد
دەسلەت ئەدەي بە پياوي نامەرد

شاخ ئەدەي بە كەر، بزن كۆل ئەكەي
فاسق دین درووس، حاجی زۆل ئەكەي

كار ئەسپیری بە سەگ و سووتک
ئەمانەتی دووگ، ئەدەي بە کتک

دەس پەنجی فەقیر ئەدەي بە زالم
دادی ناپرسی، هەرەس بە مالم

نەجیب و شەریف بیکاری ئەکەي
لە چلەي زستان بی داری ئەکەي

عومریکی دریژ من هەولم داوہ
لە فرمانی تو سەرم سوپماوہ

ئەوہی دلی بو ئەولاد بجۆشی
پیی نادەي ئەگەر دنیا بخروشی

یا ئەگەر پیتدا زوو لیی سناوہ
بە وەجاخ کویری سەرت پیتاوہ

ئەوہ تو ئەیکەي نایە لە هیچ کەس
کەس کەي بە ناکەس، ناکەس کەي بە کەس

ئەوہ ئەیکەي تو، وا لە بەر پیتە
من بمکردایە ئەتوت پیم شیتە

قه سه مت ئه دهم ساحیب ده سه لات
به هه موو لایه، له رووی سه ریسات

قه سه مت ئه دهم به تالی زاور
به قولتهی دیزه له سه ری ئاور

به فره پرسی و چه ناکه ی شکاو
مارفی دهم له ق، بی وهخت و ناکاو

قه سه مت ئه دهم به مانه هه موو
به سه ر و گو یلاک "که ری ناو په موو"

ئه وه نده ی توژی ره جم به حاله
گه شه یه بده ی به پرژ و باله

سوار ماشینم که ی تی کو شم به ده و
له ده ربه ن دزلی تفهنگ خه م له که و

ئه مجا له دزلی له بهر مال حاجی
وه رگرین ماست و هه م نانی ساجی

له و دوا سه رکه وین به چه ند کشه فش
له کو لانه که ده س که ین به کش کش

له و دوا جی بیلین مه یدان گولاله
نه وه ستین یه کشه ق هه تا که ماله

له به ینی ری دا له خوار و له ژور
شه ش هه و نی ره که و خه ین له ته وتلور

ئەمجار سەرکەوين بۆ پۆپەي لووتە
دووربىنىى بخەين لە بانى تەتە

لەودوا جادەكە سەربەرەوخوارە
نەوەستىن ھەتا سەر ھەوزەلارە

لەوئ پشووئە، كەبابئ، ئاوى
بئئەلاقە بين لەم دنيا تاوى

داخی داخانم

یاران رهفیکان شین و زاریمه
له بو رابوردووم بیقه راریمه

دلّهی کۆس که وتووم هه ره له سه ره شه و قه
به لام به ده نم سه ره لی ته و قه

وهک هه ره زه کاریم دلّم به هه واس
له بو له زایز دایم به ته ماس

داوام لی ئەکا به له حزه و به ئان
له بهرگ، له کردن، له خواردن، له نان

ئهمما وجوودم باش تیشکاوه
قوووه و توانایی کاری نه ماوه

قوووهی جسمانیم له لا بر اووه
له هه موو شتی هه ره ده مم ماوه

ته نیا زبانم وهک جارن ماوه
بو زه می خه لکی ته واو پار اووه

زه می پی ئەکه م هه تا بتوانم
چ باکم له دین، یا خو ئیمانم

ئهیّه ده می که دینم نه ماوه
ئیمانم له سه ره ... دان اووه

داخی داخانم بو جاری جارن
هه ره که سم ئەگرت وهک گیسک ئەه یاران

داخی داخانم بو ئەو زه مانه
عه ییم ئەیقور و سکاند هه ره وهک یه کانه

مالم هه‌میشه پر ژنه تۆراو
له حاشاکهر و له ته‌لاق‌دراو

جوان و ناشیرین له هه‌راو و ته‌نگ
ئاس و قسر، بی‌هه‌را و بی‌ده‌نگ

له ده‌ورما بوون، خۆم خاوه‌نیان بووم
دایم ئاماده له خزمه‌تیان بووم

دایکی منالان خۆی ده‌لالم بوو
جار‌جاریش بو‌خۆی وه‌ک پی‌چالم بوو

بو ته‌لاق‌که‌وتوو، عه‌لی جاشم بوو
کرایه‌که‌ی ئه‌و وه‌ک مه‌عاشم بوو

له‌وانه موحتاج به جاش کردن بوو
هه‌رکامیان جوان و خر و خرپن بوو

دامئه‌نا بو خۆم، عه‌لی به‌حه‌ق بوو
نیگای کردایه پر کۆلی شه‌ق بوو

وه‌ختیکیش بو دار ئه‌چوه ئه‌و هه‌رده
له جیگای ئه‌وا ئه‌چوومه په‌رده

به‌رخه مه‌ره‌که، سیوی ده‌سم بوو
بیوه‌ژنه‌کان هه‌موو که‌سم بوو

حه‌بیبه ناوی له دوخمه مابوو
ماوه‌ی چهند سالی له سیغه‌ما بوو

شەھید

بە گوێرەى ئایەى کەلامى مەجید
حەییە و نامرى، زیندووە شەھید

ناوى لە چوار پیت بو دانراوە
هەریەک نیشانەى یەک شیوە و ناوە

شینى شەرافەت، هائی ھیدایەت
یائی یەقین و دالى درایەت

شینت یانى ھا خاوەن شەرەفى
پەیرەوى حەق و باتل تەرەفى

پیتی ھا واته ھادی رپی حەقى
لە بو رپی تاریک ھەروەک شەبەقى

یاء، یانى یەقین ئەم ریگا پیا چووی
ھۆیە بو ئەوہى نامرى و زیندوووی

دال ئەلئ شەھید خاوەن درایەت
ئەم ریگا بگرە ئەگەى بە پایەت

جەزای خزمەتتان بو کەس نادریتۆ
مَنْ قَضَى نَجَبَهُ^{٢٥}، ئیوہ ئەگریتۆ

٢٥. بەشیکە لە ئایەى ٢٣ ی سوورەى ئەحزاب لە قورئانى پیرۆز

بەرخۆلە

لە دەولەتخانە پیاویکی دەغەل
کۆمەلن مەری مل سوور و کەژەل

لە ناو گەورپکی دار و دیوار شر
تاریک و بچووک سەرد و بیئاخوړ

رۆژان بو له وەر ئەدران بە شوان
ئەبران بو کەژ و دۆل و سەر هەردان

شوانی لاکردار بی بەزە و ویژدان
سەر و گوئی ئەکوتان، بە دار، بە گوچان

لە ژیر تاوی سوور، ماوەی شەش سەعات
مۆلێشی ئەدان تا سییەر ئەهات

بەرخۆلە وتی: دایە تو له کویت
بوچی دیار نیت خو باوەژن نیت

شەو هەتا بەیان، بەیان هەتا شەو
ئەگریم بو دووریت ساتی نیمە خەو

بەشی من بوچی زیندان و بەندە
ئەمە کە ی شێوەی دایک و فەرزەندە

مەر وتی: پۆلەم! پۆلە ی بەرپۆزم!
بەنەنی جەرگم، توانا و هیۆزم!

تو خوا پیۆم بلای بو و زویری
بوچی ئەگریهیت لە چی دلگیری؟

...

تہ بیعت

گہل ھہموو تیگرا دوشمن پیگہنین
دہسہمل لہ تہک شیوہن و گرین

سالی بی بہہار، ھہوتہی بی پشوو
لاو بی زہماوہن، کیژۆلہ بی شوو

داری بی سہمہر، باخی بی گولہ
پیر و جوان ھہروہک چۆلہکھی چلہ

یہکی را ئہکا، یہکی بار ئہکا
یہکی لہ ترسا شارہ و شار ئہکا

دہشتی مہریوان بووہ بہ کہویر
دانیشتوانی گشت مات و زویر

ئہو دہشتہ جوانہ وہک خوئی نہماوہ
رزق و رۆزی ئہو تہواو گۆراوہ

بو ھہر کوئی ئہچی وہک ویرانہیہ
رہسمی تہ بیعت پیچہوانہیہ

مامه

مامه‌ی چه‌وساوه‌ی ده‌س پینه‌پینه
ته‌بی‌عت بو واهل تو به‌قینه

سوچ و تاوانت بو به‌دیه‌ینه‌ر
چی بوو واهل تو کرد پر له‌ده‌ردی‌سهر

واهله‌ئه‌که‌وئ قورسای‌ی ژیان
پشتی کردووی به‌که‌فه‌ی گۆچان

گریک نه‌ماوه له‌شان و بال‌ت
هه‌ل‌پرووکاوه خیزان و مال‌ت

ئایا خۆت دیوه له‌نیو ئاوینه
که‌رواله‌تت چهن دلته‌زینه؟

ناپیاویت هه‌بوو بو خه‌لقی خوا
واهل تو خسته‌ناو ئهم‌ده‌رد و به‌لا؟

ناوتری زانا، بهو ماموستایه
به خه لکی بلی دهرسی زانیاری

زانا ئه وهیه له پیش هه موو کهس
دهرس بدا به خوئی بو ئاگاداری

ئه گهر وای نه کرد ئه و پزشکیکه
گه ییوه به عهرش ناله و هاواری

ئه ر زانای، ئه من هه ر به خوئی ئه لیم
که ر نییه که سی، وا بی که رداری؟!

ئه ر ئه لیی به لئ و وه ر ئه گری په ندم
ئه مجا له به ر چی وا به وره فتاری

"ژاکاو" مه به سستی ئه و که سانه یه
به چاک و میزه ر خوئی کردوه دیاری!

بهشی فارسی

خبر جو مہموزم ز عشقت سالم با وصل تو
چون مضاعف گشتہ دردم دہد و نفی کا اندر

بادوز لفظین لعیف تر کی معسر تو
مرد ناقص لاف عشق از باب اجوف می زند

مہموزم ز عشقت، سالم با وصل تو

چون مضاعف گشتہ دردم یک دل تفت می زند

بادوز لفظین لعیف تر کی معسر تو

مرد ناقص لاف عشق از باب اجوف

دوبیتی

من چو مهموزم ز عشقت، سالمم با وصل تو
چون مضاعف گشته دردم، دیگِ دل تَف می زند
با دو زلفینِ لفیفِ نرگسِ معتلِ تو
مرد ناقص لاف عشق از بابِ اجوف می زند^{۲۶}

تک بیتی

یار مردان خدا باش که در کشتیِ نوح
هست خاکی که به آبی، نخرد طوفان را

۲. شاید بتوان این شعر را اوج کار شاعر دانست؛ دوبیتی کامل که شامل محتوایی عمیق و تصویری قوی است و محمل آرایه‌های ادبی بسیاری است!

روستایی

در اقشار عالم بگشتم بسی
ندیدم چنو روستایی کسی

بلی روستایی همه ساده‌اند
بشاش و جوانمرد و آزاده‌اند

بگفتار بارد ز لبها شکر
به کردار دارد به دلها اثر

همه کار آنها زراعت بود
همه زندگیشان قناعت بود

بنام خدا هستش آغاز کار
به امید او هست دمساز کار

به گاه پذیرایی از میهمان
نظیرش نباشد این میزبان

به بیش و کم روزی خود شکور
مصیبت اگر آیدش بس صبور

رود گر ستم از کسی بر سرش
به یزدان حواله کند کیفرش

به همسایه‌ها مهربانند بسی
فداکاری که نیاید ز کسی

به گاه ضرورت چنان باهمند
تو گویی که کلاً ز یک مادرند

به ایثار اموال و هم جان پاک
سلحشور با دشمن آب و خاک

تو گویی خدای جهان آفرین
جدا خلق فرموده او ده‌نشین

زن روستائی فرشته بود
خمیرش به عفت سرشته بود

همه اوستادند در کارها
درخشنده، زیبا چو استارها

به آزرم باشند همه حور عین
دهستانی بر تو هزار آفرین

توان گفت ایزد به صورتگری
زن روستا ساخته چون پری

گل این جماعت جدا بیخته
حیا و شرف را در آن ریخته

عفاف حیا و شرف را ببین
به زیر حجاب زن دهنشین

سوای اینکه او خانه‌داری کند
سر مزرعه کشت‌کاری کند

بهنگام شخم زمین و درو
ز مردان به چالاکی برده‌گرو

به هر چه که دارند شاکر بوند
و گر چه ندارند صابر بوند

برو سیر کن و روستا ببین
مسلمانی دهنشین را ببین

صفات و ادای زکاتش ببین
خشوع و خضوع نمازش ببین

در اوصاف این قشر پاکیزه جان
بنان و قلم‌کُند و قاصر زبان

حکایت

داشت عباسقلی خان، وطنی
وطنی پر گل و باغ و چمنی

همه جای وطنش زیبا بود
زیر و بالاش پر از دریا بود

بر سرش بود ز دریا تاجی
که ز فیروزه بر آن امواجی

زیر پا داشت چه دیبا فرشی
چه گران قیمت و زیبا فرشی

در دلش پهنه‌ی دریای نمک
کوههایش همگی سر به فلک

یک طرف کوه دماوندی بود
یک طرف رشته‌ی الوندی بود

در آن جایگه هم جاه و کوه و درخت
خورده پیوند به همدیگر سخت

دست بر دامن جنگل زده کوه
برده دل را ز جلال و شکوه

آب دریا بزدی گاه به گاه
بوسه بر پای گل و سنگ و گیاه
دخترک رخت تنش رنگین بود
دامنش چرخى چين در چين بود
نرم نرمک قدمی برمی داشت
در دل مزرعه شالی می کاشت
هر گه که به سویش چو نظر می کردی
باغ جنت به نظر آوردی
شهر شیراز پر از راز در آن
حافظ و سعدی شیراز در آن
شهر گل، شهر ادب، شهر سراب
شهر موسیقی و آواز و کتاب
وندرو آنجا می کرد دخترک شیرازی
با دل عارف و عامی بازی
هر چه با او بخوری فالوده
نشود دامن او آلوده
آن طرف خطه‌ی خوزستان بود
همه جایش پر نخلستان بود

برده دل از همه کس کارونش
سر به سر سبزه‌ی پیرامونش
آن طرف دیگر به جلال و به شکوه
بود جاری به زمین از سر کوه
پر دریا از بلم‌رانان بود
سرخوش از زمزمه‌ی آنان بود
عصرها بر سر پل پیر و جوان
شادمانه گذرانند زمان
مشرق و مغرب آن مطلوب
وطنی که همه جایش همه خوب
بس که ثروت در آن کشور بود
واقعاً مرز پر از گوهر بود
روی خاکش همه جا معدن و کان
زیر خاکش همه جا نفت روان
ته دریاش پر از مروارید
روی دریاش پر از قوی سفید
وه عجب آب گوارایی داشت
باغ و بوستان مصفا‌یی داشت

سال ۸۴ می آید

نه دگر بوی یار می آید
نه دگر بهار می آید
هر طرف رو کنی تو در هر جا
بوی جنگ و فرار می آید
موشک مرگبار می آید
سال ۸۴ می آید

شده دنیا همه جنگ و جدال
همه خلق جهان شده بیمال
حق بیچارگان شده پایمال
تا گروهی بهم رساند مال
عید سرمایه دار می آید
سال ۸۴ می آید

هر ابرقدرتی ز یک طرفی
می زند تیر خود به یک طرفی
تو که از بهر نان میان صفی
گر بجنبی ز تیر او تلفی
تیرش از هر کنار می آید
سال ۸۴ می آید

رهبران مثل افعی کژدم
نیش‌ها می‌زنند بر مردم
دلشان رفته پیش بمب اتم
کرده از این میانه خود را گم
جنگ سوم به بار می‌آید
سال ۸۴ می‌آید

هر ابر قدرتی شده حامی
بهر حفظ رژیم شاهنشاهی
تا کند قتل عارف و عامی
بدهد نفث را به آرامی
نفث‌کش‌ها قطار می‌آید
سال ۸۴ می‌آید

چشم خود شه حضرت ریگان
خانم تاجر، فلان، بهمان
هم جنس آندریف و میتران
ز آنچه نابود می‌کند ایران
پشت هم مستشار می‌آید
سال ۸۴ می‌آید

عیش و عشق

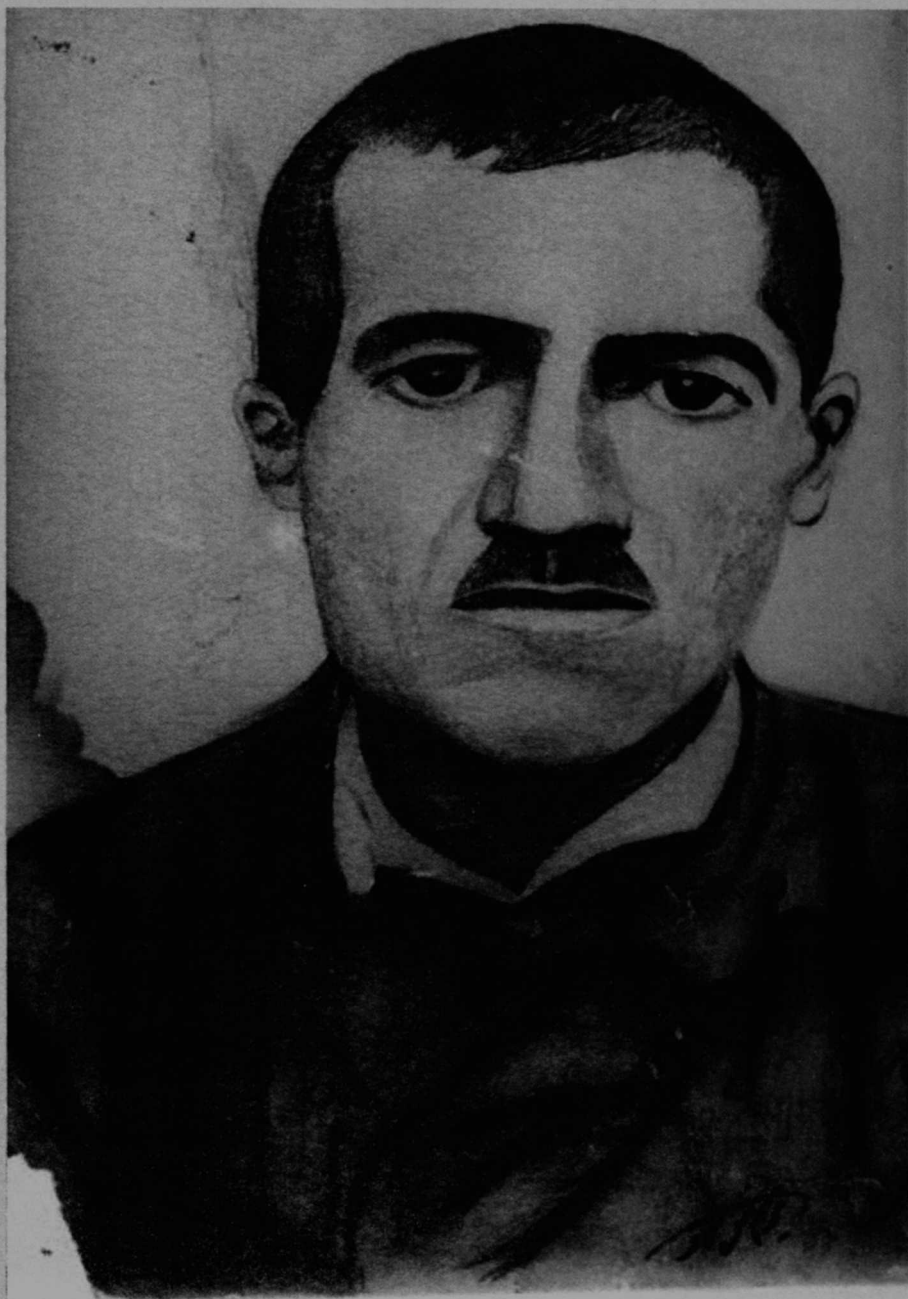
۱ چنده به عیشی چنده به نوشی
 خور خالی خور خالی
 زنده شد لا تویم برای
 که لا بیره کی زور نازاره که کم
 به ماضی لا کادی
 نه خسته بودیم به نه چیدی راوی
 که نیم که هائی ده روی دله که کم
 به تمام ده خدی هلائی
 روان به سرو چا و نوا
 خور کا به چارند که نیا منتر
 له به نه نرگی او به
 ده سی له به ده ده له ده

۲ نازدهم زنده عنوان که فروشی
 ناسک و نون منائی
 دوشه وان به ده لائی
 نه سیره ی عاسان به شنگ دله که کم
 به نیری نره ی چادی
 گمان ده زمانیم به راوی
 دلت به ی دینیم
 دوش به بیان به ده نازده که کم
 وک مانلی جواره شادی
 دله نواک که ده ی
 ریلان هائی به ده ده ده ده ده
 به آسوده ی نادی
 به ده ده ده ده ده ده ده

تییینه ک:

شاعری ناسک خه یال، شیخ حه مه مارف، وه کو له م شیعه ری سه ره وه دا ده ده که ویت
 داهینه ر بووه و به به را چاو گرتی توانای زمانی کوردی بو ئاوازه کانی تاییه ت به خزی،
 چوارچیوه و قالبی شیعه ری نویی داهیتاوه. بویه ئیمه ییش ئهم شیعه رمان له لاپه ری ۵۷ دا
 وه کو ده قی نوو سراوه که ی شاعیر داناوه، تا ئیمه ی کوردیش به پرومان به هیزی
 داهینه ری خومان له هه موو بواره کانا پته وتر بیت.

خوالیخۆش بوو "حاجی فه تحوللا تارام"، سالی ۱۳۴۲ کۆچی ههتاوی

نموونه ی وینه کیشی شیخ حه مه مارف

کوگردنوه و ریکخراوی
محمد مهدی نهمین مهرآذرخ
دانشستنه‌ی شای مه‌ریه‌ان
سالی ۱۳۸۱ ای هه‌تاوی